

Na nezelu Seragesimä.

Gnady a smilny Bog! my sibi pšchobymy, ty sicheł nam twojogo Ducha dawajch a moz, aby twojo słowo pšchawne słyschali, we nadobnej a dobrej hutšchobe hobchowali a płody pschinasli we sczerpnošczi. Hušlyšch naš, luby Kněz Bog! Amen!

Wono šu to tužne słowa, l. p! kotarež my lasujomy Ebr. 4, 2, žož š. Pawoł tač žejo: „Ale wonym to słowo togo přatkowanä niz nepomogašcho, dokulaž směšchane neběšcho psches tu wěru stymy, kenz jo słyschali běchu.“

A wot kogo groni ten š. Pošol tudy? won poweda wot tych starych Israelitařow, nad kotarymiž Bog tač wele žiwow zgnil běšcho. Tym přatkowachu Mojses, Aaron, Josua a Kaleb, až Bog jim ten land Kanaan dasch, a jich k wotpozhytku pschinasčž bužo. Ale to słowo togo přatkowanä nepomogašcho jim niz, woni nehobderbnuchu to slubeňe; woni hordowachu wele wězej pobite we tej puscziňe, a to togodla, až tom Božem słowu newěřachu.

Tež nam, l. p! jo to Bože słowo šapowědane, rowno ako wonym; Jesus pač pokasujo nam we tom žinšajšchem š. ewangeliju tež takich pošluchařow togo Božego słowa, kotarymž to słowo togo přatkowanä niz nepomoga; drugim pač jo wono ta droga k šbožnošczi.

Ev. Łuk. 8, 4–15.

Čaž pač wele luda gromaže běšcho, a se wšchynnych městow k Jesušu chwatachu, žačcho won psches pschirownošcž: